

SPÅNGA

Nr 13

BYGDEN Februari 1985

Spånga Fornminnes- och Hembygdsgille

Innehåll

	sid
Lärare i Spånga	3
En ny tradition	7
En kommundel som föll bort	8
Verksamhetsberättelse 1984	11
Nybildad hembygdsförening	17
Gillets program (även separat)	18
Information	20

Omslagsbilden: Räcksta före Vattenfall
(ur Vattenfalls bildarkiv)

Bildmaterial: Gillets arkiv sid 5, 10, 17
Sixten Källberg " 7
Ulla Eklöw " 14

Bilagor: Inbetalningskort
Särtryck av Gillets program
Vårprogram från Stockholms läns
hembygdsförbund

LÄRARE I SPÅNGA UNDER 1700-TALET

av

LARS NAHLBOM

Enligt kyrkolagen 1686 skulle föräldrar, prästerskap och klockare undervisa barnen i kristendom. Innan klockare och präst kunde börja därmed borde dock barnen läras läsa innantill. Till sådan undervisning var prästen för lärd och klockaren för upptagen. Böndernas barn lärdes väl läsa i hemmet om läskunnig förälder fanns och det inte inkräktade för mycket på gårdens övriga sysslor. Även barnen var ju en självklar arbetskraft. På en del håll fanns skolor på herrgårdarna dit begåvade bondpojkar fick tillträde. På så sätt fick herrskapen fram rättare, inspektörer och bokhållare.

Lära barn läsa var en sysselsättning som inte hade någon hög status. Att framgångsrikt förvärva och förvalta förmögenhet var väl vad som sattes främst. Att idogt arbeta för livets uppehälle var hedrande. Men lära barn läsa fick de göra som inget annat dugde till. Enarmade f d knektar, gamla arbetsoförmögna kvinnor som blivit utan "laga försvar" men en gång sett bättre dagar var vanliga som lärare.

På sockenstämman i Spånga andra söndagen i advent 1760 då fattigstugan var nybyggd "förmante prosten sockenmännen att de skulle i akt taga och betjäna sig af det tillfälle som de nu hade att få låta sina barn lära läsa i bok hos pigan Brigita hvilken det det ändamålet nu är inrymd i fattigstugukammaren - Hvertill en del sockenmän sade sig redan hafva sina barn där och nu en del lofvade förmaningen att åtlyda".

Året därpå påtalade prosten hur angeläget det var med en jämn skolgång så att barnen ej må "infinna sig den ena gången och den andra utebli" ty då uppnås ej "påsyftat ändamål".

På sockenstämman 4 oktober 1767 "klagades att Läs-Brita i Fattig-hus-Scholekammaren har hårdeligen hanterat ett och annat barn varför hon blivit tilltalad och varnad, dock ville herr Prosten än behålla henne på prov en tid i hopp om bättring".

Läs-Brita ersattes 1771 av Greta Duselia och sockenstämman 14 april samma år undanröjde misstanken att klockaren Johan Duselius givit sin syster denna favör. Som fattighjon tilldelades Greta Duselia Akalla rote, vars bönder skulle svara för hennes försörjning medan hon i fattigstugukammaren undervisade i "innan och utanläsning".

Brita Olofsdtr eller Läs-Brita som hon kallades flyttade till Järfälla där hon på sockenstämman 2 juni 1771 antogs på prov att sköta barnundervisningen.

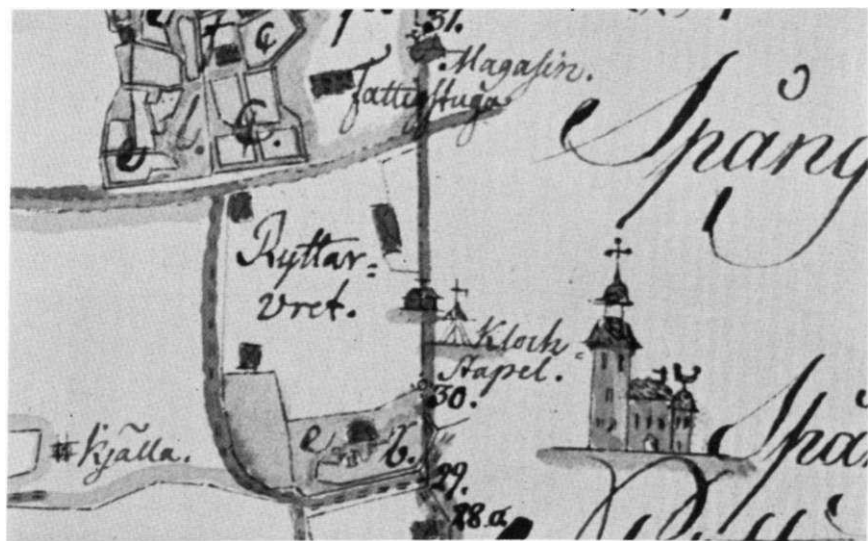
Ett sockenstämmoprotokoll från 22 april 1804 omtalar att Järfälla saknar någon annan undervisning för socknens fattiga barn än den som "ålderstigna pigan Brita i fattigstugan boende kunde åstadkomma". Förmodligen är det Brita Olofsdotter som avses.

I ett protokoll från sockenstämman i Järfälla fjärde söndagen efter trefaldighet 1772 finns följande kuriösa paragraf: "Samma dag antogs hustru Ulrika Prytz till Scholmästarinna i Gärfälla på prof men som hon icke förvarfvade sig församlingens förtroende och ingen ville lämna sina barn i hennes vård ty blef hon därifrån entledigad." Att bli antagen och entledigad i samma protokollparagraf - så snabba beslut tas nog inte i Järfälla numera. Läs-Brita fick förmodligen fortsätta barnundervisningen.

Så återgår vi till Spånga där vi läser i sockenstämmoprotokoll av den 6 mars 1774: "§ 3 I anledning av flere utfärdade Kongl Bref och förordningar samt Resolution om barnundervisningen såsom ock Consistorii tid efter annan gjorde påminnelser härom till prästerskapet, att noga tillse, huru barnen uppfostras, läres och undervisas i sina Christendomsstycken. Så frågades av Adjunktus Praepositi

30° Alagard, ut Luce Brita i Sattig Sub
 Skol: Lammaren för Gudsalligen Guds
 tankt ut af annat barn, försörjda för
 Högst behåll af mer and: dock vil här
 förstå att behållna samma på god men,
 som vil i Goss om Sattig.

Faksimil av § 3 i sockenstämmoprotokoll 4 okt 1767

Fattigstugans läge enligt en Spånga by-karta från 1723 (vid nuvarande Bussenhus-skolan)

och Pastoris. a, Hvilken uti denna församling läser för deras barn? Hvarpå yttrade sig sockenmännen att de hafva ingen annan än klockarens syster Greta Duselia i fattigstugan, som i långliga tider läst och lärt socknens barn och ungdom, och det ganska försvarligt: Berättades tillika att det ingen annan finnes i församlingen hvilken med sådan beskedlighet som hon umgås med barnen att de få hog och nöje för läsande.

b, Huru gamla barnen äro innan de släppas till scholen?

Svarades mellan 6 och 12 år då de börja med a,b,c boken, hvartill adjunctus Präpositi lade det barnen i synnerhet bör hållas i scholen då de äro 7, 8, o 9 år, hvad förut sker är ofta skadeligt och vad sedan händer förefaller det merendels trögt och svårt för barnen att läsa, fatta och begripa.

c, Huru ofta eller hvad tid som barnen gå i scholen.

Därtill svarade sockenmännen allt som det lämpligast förefaller för dem till barnens försörjande med mat och kläder men mestadels sändes de till skolan om våren när marken bliver bar och de kunna själva framkomma eljest hela sommaren och ibland om hösten.

d, Anförtroddes denna sak så mycket mer till verkställighet som barnen därigenom kunna bliva en tröst för sina föräldrar, nyttiga medlemmar i samhället och själva uti en framtid varda av gud rikeligen välsignade."

Hur länge Greta Duselia fortsatte sin undervisning är ovisst. Hon levde till 1804 och nämnes i visitationsprotokoll 1785.

Under denna tid undervisades fortfarande många barn i hemmet. De som bodde i socknens utkanter hade långt till Spånga by där fattigstugan låg och skolkammaren fanns. I slutet av 1700-talet togs tanken om ett skolhus upp. Det förverkligades inte förrän 1807 vilket ju ändå får anses framsynt då det skulle dröja till 1842 innan folkskolestadgan tillkom.

EN NY TRADITION I SPÅNGA?

Från och med 1984 har också gamla Spånga en egen Lucia. Vid en ceremoni den 10 december i Spånga gymnasiums aula kröntes MARIA JOHANSSON med luciakronan av Gillets ålderman.

Den första Spånga-lucian hade valts av Spånga gymnasium och Spånga Företagarförening. Maria är en Spånga-flicka som tillbringat hela sin skoltid i skolorna i Solhem.

Företagarföreningen förhöjde ceremonin genom att överlämna ett halssmycke som minnesgåva. På bilden ses ålderman Jane Hamilton överlämna Gillets gåva, en ljusstake, med Företagarföreningens ordförande Per Sjöholm bredvid.

Spångas Lucia med sitt skönsjungande följe medverkade sedan - förutom i skolan - bl a vid församlingens traditionella morgontidiga luciafirande i Spånga församlingshus för alla vid Spånga Torg verksamma samt vid julmarknaden på torget lördagen den 15 december.

EN KOMMUNDEL SOM FÖLL BORT...

Råstahem är ett litet samhälle som ligger inklämt mellan E 18 och rangerbangården vid Hagalund Övre (som lokstallarna hette sedan gammalt). Där låg den bortersta gränsen mellan Spånga och Solna, som blev ny kommun för Råstahem vid inkorporeringen till Stockholm och Sundbyberg år 1949 av den övriga delen av Spånga kommun.

Råstahem är resultatet av en mycket framsynt ingenjörs vid SJ personaltänkande. Vid början av 1920-talet, då Hagalund Övre anlades låg det långt från stan och hade dåliga kommunikationer, nästan inga alls. Många arbetare åkte med godståg från Stockholms Central och ut. Det förde med sig att det var svårt att få bra arbetskraft. Vad skulle man locka med, då det inte var tal om att göra det via lönerna. Jo, man erbjöd bra yrkesfolk möjlighet att bygga egnahem i anslutning till järnvägen. SJ upplät en skogsbacke som låg vid ett gammalt gästgiveri utmed Enköpingsvägen.

Skogsbacken gick under benämningen Lurbacka, för där brukade beskänkta resenärer och kuskar ta sig en liten lur före sista etappen in till Stockholm. Själva gästgivargården hette Agnesberg. Den var i gustaviansk stil med huvudbyggnad och två små flyglar. Gästgiveriet var redan nedlagt sedan tidigare och marken runt omkring arrenderades av dåvarande ägaren som trädgårdsmästeri. Lurbacka ansågs inte tillräckligt fint så samhället som anlades skulle heta Råstahem. Namnet anknöt till Rasta Gård som låg litet närmare Ursvik. I anslutning till projekteringen av Råstahem anlades arbetarbostäder vid Ulriksdal nära bron över järnvägen samt senare även i Råstahem vid gränsen till Agnesberg.

Först anlades Schultzvägen och Skogsvägen med ett 10-tal hus på var sida, för att senare utökas med ytterligare vägar och hus, vartefter efterfrågan steg. Husen byggdes som självbyggen och marken uppläts med tomträtt. Lånen stod järnvägen för och på det sättet var villaägarna bundna till sin arbetsgivare. I ett samhälle av den strukturen där alla arbetade hos samma arbetsgivare blev det

något av bruksmiljö, alla kände alla. Sammanhållningen var stor och även hjälpsamheten eftersom samhället var ganska isolerat från början på grund av dåliga kommunikationer. Ett par små butiker växte upp och även skomakeri och damfrisering. Hur dessa kunde bära sig med nuvarande lönsamhetsbegrepp är svårt att förstå, då många levde mycket knappt och även var "slavar" under kredit-systemet "att handla på bok". Samhället växte men villkoret att få bygga där var fortfarande fast anställning vid SJ.

En ny generation växte upp med sysselsättningsbehov även för fritiden, för till stan var det långt och nästan omöjligt att ta sig på kvällstid. Nedom samhället låg en skogsbacke med en arbetarbarack som fick arrenderas. Skogsbacken blev park och baracken gjordes om till en primitiv samlingslokal. Alla hjälpte till med skötseln och det hela blev en kär tillflyktsplats för ungdomsklubb, idrottsförening, kvinnoklubb, egnahemsförening mm. På somrarna anordnades fester i parken kring en monterbar dansbana. Föreningslivet var livligt och utbytet med övriga Spånga stort.

Skolgången löstes genom att en B-skola byggdes i Ursvik - det som numera är motionsgård. Ursvik var vid denna tid ett mindre samhälle kring Graham Brothers fabrik. Allt hörde givetvis till Spånga socken. Vägen till skolan utgjordes av dåvarande Enköpingsvägen som slingrade sig fram i skogsbrynet förbi Råsta Kafé. Trafiken var inte omfattande så det ansågs lämpligt även för 7-åringar att gå vägen till skolan. Jag minns fortfarande hur min mamma tog mig och min bror med sig för att titta på trafiken. Vi hade en kaffekorg med och satt utmed vägen ungefär där bussterminalen nu ligger.

Konfirmationsundervisningen skedde endera i Duvbo, som också låg inom Spånga. Dit kunde man inte åka alls utan gick över Hallonbergen. De flesta konfirmanderna sökte sig dock till Spånga kyrka och undervisningen ägde rum nere i municipalsamhället i Solhems skola. Det var inte tal om att åka buss. Turerna var också mycket glesa. Man cyklade eller åkte spark på vintern. I Duvbo hade vi förresten skoltandläkare. Skolläkare var dr Thorfinn.

Råsta gård år 1938

Så småningom blev busstrafiken livligare och förlängdes från Barkarby till Jakobsberg. Tågtätheten vid Ulriksdals station hade också ökat. Kontakten med de kommunala myndigheterna var dock fortfarande ett problem, inte minst under kriget då ransoneringskort skulle delas ut. Men det löstes genom att en medlem i kristidsnämnden fick i uppdrag att dela ut kort i sin bostad i Råstahem.

När tankar på en inkorporering till Stockholm kom fram ansågs väl en delning naturlig, så att Råstahem och även Ursvik skulle komma närmare kommunal service. Detta var dock något som innevånarna inte alls kände för. Petitioner skrevs, uppvaktningar gjordes och till och med en omröstning bland Spångas innevånare, men inget hjälpte. Råstahem kom till Solna och Ursvik till Sundbyberg. Den dagen beslutet om delningen kom flaggade Råstahem på halv stång. Det verkar numera lite bissart, men då var det inte vanligt att ändra på bestående fakta och alla kände sig svikna. Numera är detta historia och de flesta av nybyggarna i Råstahem borta.

Nu undrar läsaren vem Schultzvägen var uppkallad efter. Jo, Schultz var namnet på den framsynte ingenjören, som nämndes i början.

INGER HOLMSTRÖM, f. Sandström

VERKSAMHETSBERÄTTELSE 1984

Rådet för Spånga Fornminnes- och Hembygdsgille avger härmed följande berättelse för 1984, Gillets 51:a verksamhetsår.

RÅDETS SAMMANSÄTTNING

<i>Alderman</i>	Jane Hamilton	<i>Bisittare</i>
<i>Stadman</i>	Lars Nahlbom	Arne Jansson
<i>Skriftvärdare</i>	Erik Svedin	Sixten Källberg
<i>Kassavårdare</i>	Hans Lindbergh	Stig Eriksson
<i>Arkivarie</i>	Gun Larsson	Olle Viderud
<i>Stugfogde</i>	Ivar Ahlström	Olle Magnusson

Ersättare Karin Jonsson, Olof Lindberg, Gustav Jarlegård

GRANSKNINGSMÄN Bengt Akalla, Gustav Antonsson

Ersättare Thore Hultman

VALBEREDNING Karin Jonsson Einar Svanborg Oskar Brohammar

RÅDET har hållit protokollförda sammanträden sju gånger och har haft en hel del informella kontakter per telefon eller vid personliga sammanträffanden.

GILLET'S ÅRSSTÄMMA

hölls i Spånga församlingshus söndag 18 mars.

I samband med stämman berättade Arne Jansson om skolverksamheten i Spånga under äldre tider. Elever från Spånga gymnasium sjöng och musicerade och Karin Jonsson visade diabilder från några års Akalla-dagar.

HÖSTMÖTE

hölls söndag 25 november i Spånga församlingshus.

Helmer Gustavson, chef för Runverket, Riksantikvarieämbetet, höll föredrag med diabilder: "Runor förr och nu."

ÖVRIGA SAMMANKOMSTER

19 januari "Byalagsträff" i Bussenhus; Arne Jansson berättade "Om livet och människorna i Spånga by under gamla tider"

16 februari Brasafton i Mellangården, Åkalla by
"Spökhistorier och annat skrock"
18 april Brasafton som ovan
"Blåkullafärder och häxprocesser"

STUDIEBESÖK

anordnades 16 oktober i Östasiatiska museet

UTSTÄLLNINGAR

Gillets jubileumsutställning "Spånga i bild" har varit uppställd i biblioteken i Åkalla (mars), Vällingby (september) och Kista (oktober).
"Spånga i bild" jämte en del äldre bruksföremål utgjorde Gillets del av Västerorts kulturkommittés utställning "Vår egen hembygd" i Trappan, Vällingby Centrum, då även Hässelby Villastads hembygdsförening var medarrangör (maj). Under denna tid företogs två kulturhistoriska vandringar (se nedan), anordnades två bild- och föredragskvällar samt en heldagsutflykt per buss Hässelby-Spånga-Akalla. Två hantverksdagar med många slags slöjd och smörkärning utgjorde söndagsprogram i Trappan under Gerda Stenbergs ledning.

Gillet deltog med mindre utställningar i Kungsträdgården (april) och Akalla bibliotek (november).
Bildskärmar och trycksaker har dessutom visats i biblioteken i Akalla och Solhem.

KULTURHISTORISKA VANDRINGAR

företogs den 8 maj i Vällingby-Vinsta-Nälsta, den 22 maj i Grimsta-Räcksta kvarn-Kaanan, båda i samband med utställningen i Trappan, samt den 12 augusti på järnvägsspårets sträckning Spånga-Hässelby villastad. Stig Eriksson och Erik Svedin ledde de förstnämnda, Stig Eriksson och Lars Nahlbom den senare.

HEMBYGDSGUDSTJÄNST

hölls i Spånga kyrka söndag 1 juli då Gillet var medarrangör för det sång- och musikprogram som ingick i högmässan. Ytterligare musikprogram samt kaffeservering ägde rum i fd prästgården.

AKALLADAGEN

arrangerades traditionellt - åttonde gången - första söndagen i september tillsammans med Kvartersgården och ett flertal Akalla-föreningar. Attraktionerna var som förut: högmässa i kyrkan, bröllop i Storgårdens trädgård, torg-handel, levande hantverk, dräktparad, lekar och dans och pensionärsgruppen i Akalla handarbetade under Gerda Stenbergs ledning.

Hans Lindbergh och Stig Eriksson ingick i den trupp karolinska drabanter som uppvaktade brudföljet och gårdsfolkets tal till brudparket hölls av Erik Svedin.

Gunhild Svedin och Ruth Sundkvist förestod personalens soppkök. Flera gillesmedlemmar deltog som kommitterade.

JULMARKNAD I AKALLA BY

ägde rum andra söndagen i december, i år för tionde gången, och med samma arrangörer som vid Akalladagen. Ett särskilt tack förtjänar Solveig Johnson, Ingegerd Sundeby och Kerstin Wellner, som i alla år skött ljusstöpnings i Mellangården. Ljusen har alltid en strykande åtgång. I år sköttes försäljningen av Harald Andersson och Niklas Viderud.

Lusse-bröd och pepparkakor hade bakats och skänkts av Violet Jansson och Jane Hamilton. För personalens förplägnad svarade Gunhild Svedin och Anita Magnusson.

HEMBYGDENS ÅR 1984

har satt sin prägel på såväl Gillets verksamhet som hela landets hembygdsrörelse. Hembygdsbudkavlen rönt stor uppmärksamhet och Gillet mottog kavlen från Sundbybergs hembygdsförening på Rinkeby kvarnbacke den 11 augusti. Den överlämnades den 12 augusti till Hässelbyföreningen efter att ha förts längs det gamla järnvägsspårets sträckning. Lars Nahlbom kåserade om "Budkafla til almänt opbod" och Moritz Weiss läste budkavlens budskap. Hembygdens år kulminerade i HEMBYGDENS DAG på Skansen den 26 augusti jämte kompletterande program 24-25 augusti. Ett av dessa var en busstur genom Spånga, ledd av Erik Svedin.

Skansenprogrammet var späckat med underhållning och visningar vid landskapsgårdarna och avslutades högtidligt

med överlämnande till Konungen av de 24 budkavlarna, som vandrat genom landets samtliga hembygdsföreningar. I arrangemangen medverkade tolv gillesmedlemmar som kommit-terade.

Gillet ansvarade under en junivecka för Länsförbundets försäljning av lotter och litteratur på Stortorget. Därutöver har Gillet sålt 300 lotter i Riksförbundets hembygdslotteri.

FÖRELÄSNINGAR MM

Kommunens barnomsorgsorgan har under året visat glädjande intresse för hembygdsverksamheten. Sålunda hade dess personal i Kista under våren en föreläsning- och studie-serie, vari bl a Erik Svedin medverkade. I en fortsätt-ning hade Jane Hamilton och Erik Svedin samling med ett 30-tal av nämnda personal med presentation av kyrkan och Bussenhus jämte samtal om hembygden och Gillets verksamhet.

Personal i Vällingby hade en liknande serie under hösten då Karin Jonsson och Erik Svedin medverkade med vardera tre föreläsningar för ett 40-tal åt gången. Samma före-läsningar hölls vid en offentlig samling i Vällingby bib-liotek i anslutning till den tidigare nämnda utställningen.

Från Spånga-veckan i Spånga gymnasium.
Fr v ålderman Jane Hamilton, Jaakko Rougle, Magnus Hēbert,
Mika Nurmi, Boris Camacho, skriftvårdaren Erik Svedin

En busstur till intressanta platser i trakten, arrangerad för pensionärer av Spånga församling en söndag i juli, leddes av Sixten Källberg.

Utöver detta har flera av rådsledamöterna medverkat med föredrag och programinslag på andra förenings sammankomster.

SPÅNGA GYMNASIUM

inbjöd Gillet till medverkan i Spånga-veckan för tredje året i följd. Årets tema var "Från vikingatid till nutid" och medverkande från Gillet var Jane Hamilton, Karin Jonsson, Sixten Källberg och Erik Svedin.

En ny tradition har måhända skapats då Spånga gymnasium och Spånga Företagarförening valde LUCIA som kröntes av Gillets ålderman vid en ceremoni i gymnasiets aula.

GILLET'S HEDERSNÅL har tilldelats Gerda Stenberg.

SPÅNGA-BYGDEN, Gillets tidskrift har utkommit tre gånger.

SPÅNGAS SOCKENSTÄMMOPROTOKOLL är fortfarande föremål för läsning och tydning. Efter att ha avverkat 16- och 1700-talen arbetar studiegruppen nu med 1800-talet.

MELLANGÄRDEN I AKALLA BY,

Gillet's hembygdsgård, utnyttjas för en del sammankomster inom Gillet, visas för allmänheten en söndag per månad och har efter särskild överenskommelse kunnat nyttjas av speciella grupper vid ett flertal tillfällen.

SAMVERKAN MED ORGANISATIONER

Gillet tillhör Riksförbundet för Hembygdsvård, Stockholms läns hembygdsförbund, Stockholmstraktens hembygds-krets, Samfundet S:t Erik, Spånga Föreningsråd, Västerorts och Järva kulturkommittéer samt är representerat i kultur-förvaltningens stadshistoriska referensgrupp.

EKONOMISKT STÖD

har erhållits från Stockholms kulturnämnd till hyreskostnaden i Mellangården och administration samt från Västerorts och Järva kulturkommittéer för programkostnader.

GILLET'S MEDLEMSANTAL

var vid årsskiftet 391, varav 246 helbetalande, 100 familjemedlemmar och 45 ständiga medlemmar. Årsavgiften har varit 25 kr för helbetalande och 5 kr för familjemedlem. Årsmötet beslutade om höjning till resp. 30 och 10 kr för 1985.

TILL SIST ETT VARMT TACK

till alla som i olika sammanhang medverkat i Gillets aktiviteter och till dem som genom gåvor eller på annat sätt stött verksamheten. Tack också till ansvariga och personal i Spånga församlingshus för välvilligt tillmötesgående och positiv samverkan.

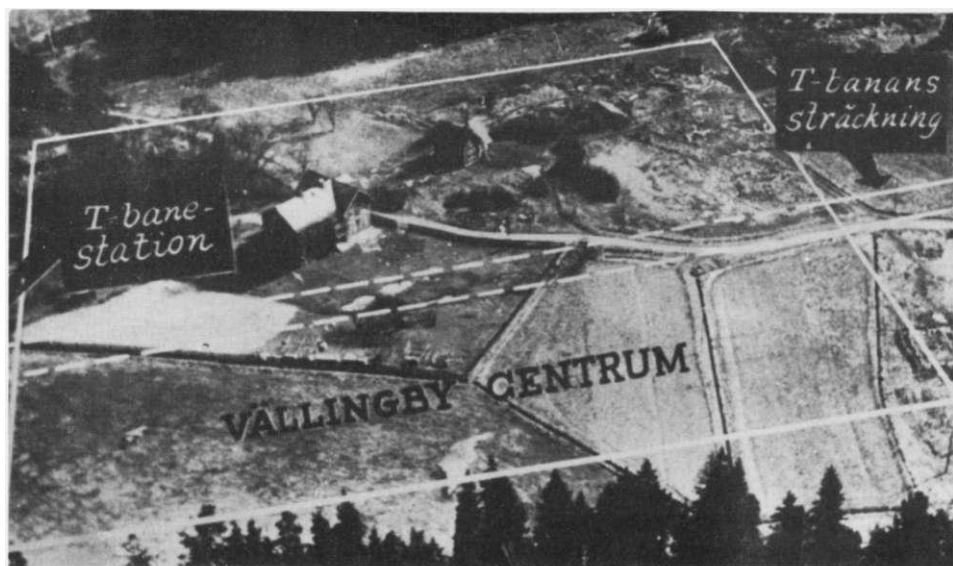
Till Gillets medlemmar riktar vi vårt tack för den uppskattning som visats oss i vårt arbete under hembygdens år 1984.

Spånga i februari 1985

RÅDET för Spånga Fornminnes- och Hembygdsgille

NY HEMBYGDSFÖRENING INOM SPÅNGA SOCKEN

Gillet har "stått fadder" till en nybildad hembygdsförening inom Spångas ursprungliga sockengräns, nämligen Vällingby Hembygdsgille, som bildades den 10 oktober 1984, varvid en interimsstyrelse utsågs. Ett 40-tal medlemmar var då redan anmälda.

Vällingby mot norr år 1951

Samma plats mot söder några år senare

GILLET'S PROGRAM MARS - AUGUSTI 1985

OBS! ETT PRAKTISKT SÄRTRYCK AV PROGRAMMET MEDFÖLJER

ARSSTÄMMA

=====

söndag 10 mars kl 14

i Spånga församlingshus, Värsta Allé 1

- . Stämmoförhandlingar
- . Kaffe
- . "Utgrävningar vid Forn-Sigtuna" -

föredrag av DAVID DAMELL,
avdelningschef vid Riksantikvarieämbetet

*Verksamhetsberättelsen för 1984 börjar på sidan 11.
Se även information på sista sidan.*

STUDIEBESÖK

=====

torsdag 25 april kl 18.30

"Vattenfall" och Räcksta gård

Sakkunnig visning av den stilfullt reno-
verade säterigården från stormaktstiden

Kaffeservering

*Samling vid huvudentrén Jämtlandsgatan 99. Förhands-
anmälan till Olle Magnusson, 36 71 88, senast måndag 22/4*

HEMBYGDSDAG

=====

söndag 2 juni vid Bussenhus

- . Högmässa i Spånga kyrka kl 11
 - . Kyrkkaffe i Bussenhus
 - . Folkdans, lekar och musik
- Medverkande SPÅNGA FOLKDANSGILLE

KULTURMINNES-
PROMENAD

=====

torsdag 6 juni kl 19

Samling på Rinkeby kvarnbacke, där Sundbybergs Hembygdsförening demonstrerar utförd renovering av kvarnen, som tidigare varit i Gillets ägo. Därefter leder STIG ERIKSSON en vandring i omgivningarna.

HÖGSOMMAR-
KYRKSÖNDAG

söndag 30 juni

- . Högmässa i Spånga kyrka kl 11
- . Kyrkkaffe och väfflor i Bussenhus
- . Musik och lekar på ängen

GÅRDARNA I
AKALLA BY

visas första söndagen varje månad
kl 12 - 15, dock ej under juli och augusti då Gillets programverksamhet vilar för att åter starta med

AKALLA-DAGEN

söndag 1 september

Program för Akalla-dagen i nästa nummer!

SOCKENSTÄMMO-
PROTOKOLEN

är Gillets skötebarn. En studiegrupp läser och tolkar de gamla handskrivna böckerna och har nu avverkat två århundraden och har nått till 1800-talet. Då borde det skrivna vara mera lättläst men att tolka handskrift är alltid vanskligt med dess personliga snirklar.

"SPÅNGA OCH JÄRFÄLLA SOCKENSTÄMMOPROTOKOLL med flera HANDLINGAR" har Gillet låtit trycka i en första del, 1600-1750, som fått ganska mycket beröm. Den kan bli en förnämlig gåva till någon "som har allting". Boken är både roande och intressant.

Varför inte avtacka styrelseledamöter och andra med "Spånga och Järfälla Sockenstämmoprotokoll"?

Ni vet väl att Spånga och Järfälla förr hörde ihop och att den sista förbindelsen upphörde 1938 då den siste dittills gemensamme kyrkoherden pensionerades och Järfälla blev självständigt även på kyrkans område.

Boken finns i bokhandeln och även hos vår skriftvärdare.

VÄLKOMMEN TILL ÅRSSTÄMMAN SÖNDAG 10 MARS',

Verksamhetsberättelsen är återgiven med början på sid 11.
Medtag den gärna till årsstämman!

Gilletts ålderman väljs varje år. Bisittare väljs för två år. I tur att avgå 1985 är Stig Eriksson, Gun Larsson, Olle Magnusson, Erik Svedin och Olle Viderud. Ersättare och granskningsmän väljs varje år.

Avsägelse föreligger från Gun Larsson och Gustav Jarlegård. Valberedningens ordförande Karin Jonsson (36 00 23) tar med glädje emot förslag till nya ledamöter.

oo

MEDLEMSAVGIFTEN

är fr o m innevarande år 30 kr och därefter 10 kr för ytterligare familjemedlemmar med samma adress.

Förutom inbetalningskort till alla medlemmar bifogas ett meddelande från kassavårdaren till dem som förbisett att föregående årsstämma beslöt höja medlemsavgiften 1985 och därför redan inbetalat ett för lågt belopp.

För medlemsregistreringens skull är vi tacksamma om vårt eget inbetalningskort används.

oo

SPÅNGA FORNMINNES- OCH HEMBYGDSGILLE

Box 8070, 163 08 SPÅNGA Postgiro 26 50 62 - 0

ÅLDERMAN	Jane Hamilton	36 22 70
SKRIFTVÅRDARE	Erik Svedin	36 62 93
KASSAVÅRDARE	Hans Lindbergh	760 87 21
Redaktion för	Sixten Källberg	36 41 09
SPÅNGA-BYGDEN	Karin Jonsson	36 00 23
	Lars Nahlbom	760 37 27